

Haftarà del Sabbato entro la Pasqua.

Ezechiele, Capo XXXVI. XXXVII.

XXXVI. (37) Dice così il Signore Iddio: Ancora questo mi presterò propizio a fare alla casa d'Israel: la farò moltiplicare d'uomini, a guisa delle greggi. (38) Le città già deserte saranno piene di greggi d'uomini, numerosi come le pecore destinate ai sacrifici, come le pecore di Gerusalemme nelle sue festività. Conosceranno allora (le genti) ch'io sono il Signore.

XXXVII. (1) Fu sopra di me la mano del Signore, ed egli mi trasse fuori nello spirito del Signore (cioè in una visione profetica), e mi collocò in mezzo ad una pianura, la quale era piena d'ossa. (2) E mi fece pas-

הפטרות שבת חול המועד של פסח יחזקאל סימן ל"ו ול"ז

לו (ל) כה אמר אדני יהוה עוד זאת אקבש לבית ישראל לעשות להם ארבה אתם כצאן אדם: (לח) כצאן קדשים כצאן ירושלים במועדיה בן תהיינה העמים התרבוה מלאות צאן אדם וידעו כי אני יהוה:

כאן מתחילין הספרות

לו (ה) היתה עלי דירה ויהי נוציאני ברוח יהוה ויניחני בסוף הפקעה והיא מלאה עצמות: (3) ויוציאני ברוח, כך הוא בשם כ"ו על קוף שבידי וכן מרגש ויחסי

sare tutt' attorno di quelle, e vidi ch' erano numerose assai sulla faccia di quella pianura, e ch' erano oltremodo secche. (3) Ed egli mi disse: Figlio d' Adamo! Potrebbero rivivere queste ossa? — Ed io dissi: Dio Signore, tu il sai. (4) Ed egli mi disse: Profetizza intorno a quest' ossa, e di' loro: Aridè ossa, udite la parola del Signore. (5) Dice così il Signore Iddio a queste ossa: Ecco, io sono per introdurre in voi lo spirito; e riacquisterete la vita. (6) E porrò sopra di voi i nervi (i tendini), e farò salire sopra di voi la carne, e stenderò sopra di voi la cute, ed infonderò in voi lo spirito, e riavrete la vita, e conoscerete ch' io sono il Signore. (7) Io profetai, come mi fu comandato; e tosto ch' io ebbi profetato ecco un romore, ed un tremuoto (un forte movimento); e le ossa s' avvicinarono ciascuno al suo (correlativo). (8) Indi vidi, ed ecco avevan sopra i nervi, e v' era salita la carne, e superiormente eravi distesa la cute; ma spirito non era in esse. (9) E mi disse: Profetizza allo spirito. Profetizza, figlio d' Adamo, e di' allo spirito: Dice così il Signore Iddio: Dai quattro venti (cioè da tutte le parti) vieni, o spirito, e penetra in questi uccisi, e rivivano. (10) E profetai, come mi comandò, ed entrò in essi lo spirito, e riacquistarono la vita, e si alzarono in piedi, (formando) un esercito oltremodo numeroso. (11) Ed egli mi disse. Figlio d' Adamo: Quest' ossa sono tutta la casa d' Israel. Ecco, essi dicono: Le nostre ossa sono inaridite, la nostra speranza è perduta, non c' è altro per noi. (12) Ebbene, profetizza, e di' loro: Dice così il Signore Iddio: Ecco, io sono per aprire i vostri sepolcri, e vi trarrò fuori delle vostre sepolture, o popol mio, e vi condurrò nella terra d' Israel. (13) E conoscerete ch' io sono il Signore, allora quando io aprirò le vostre tombe, e vi trarrò fuori delle vostre sepolture, popolo mio.

והעבירני עליהם סביב | סביב והנה רפור מאד
 על פני הפקעה והנה יבשות מאד: (א) ויאמר אלי
 בן אדם בתחינה העצמות האלה ואמר אדני
 יהוה אפה ידעת: (7) ויאמר אלי הנבא על
 העצמות האלה ואמר אליהם העצמות היבשות
 שמעו דברי יהוה: (8) פה אמר אדני יהוה לעצמות
 האלה הנה אני מביא בכם רוח וחיים: (9) ונתתי
 עליכם גידים ובעלתי עליכם בשר וקורמתי עליכם
 עור ונתתי בכם רוח וחיים וידעתם פראני יהוה:
 (10) ונבאתי באשר צויתי ויהי קול כהנבא והנה
 רעש ותקורבו עצמות עצם אל עצמו: (11) וראיתי
 והנה עליהם גידים ובשר עלה ויקרם עליהם עור
 מלמעלה ורוח אץ בהם: (12) ויאמר אלי הנבא
 אל הרוח הנבא בן אדם ואמר אלי הרוח פה
 אמר אדני יהוה מארבע רוחות באי הרוח ופתי
 ברועים האלה ויהיו: (13) והנבאתי באשר צוני
 ושבוא בהם הרוח ויהיו ועמדו על רגליהם מל
 גדול מאד מאד: (14) ויאמר אלי בן אדם העצמות
 האלה כל בית ישראל הנה הגה אמרים יבשו
 עצמותינו ואכבה תקותנו נגורנו לנו: (15) לכן
 הנבא ואמר אליהם פה אמר אדני יהוה הנה
 אני פתח את קברותיכם ובעלתי אתכם
 מקברותיכם עמי והנבאתי אתכם אל ארמת
 ישראל: (16) וידעתם פראני יהוה בפתחי את
 קברותיכם ובעלתי אתכם מקברותיכם עמי:

(14) Ed infonderò in voi il mio spirito, e riacquisterete la vita, e vi collocherò sulla vostra terra, e conoscerete ch'io, il Signore, ho promesso ed ho eseguito, dice il Signore.

(15) E la parola del Signore fu a me, con dire: (16) E tu, figlio d'Adamo, prenditi un legno, e scrivi su di esso: Di Giuda, e dei figli d'Israel, suoi colleghi; e prendi un (altro) legno, e scrivigli sopra: Di Giuseppe, legno (cioè) di Efraim, e di tutti quelli della casa d'Israel, suoi colleghi. (17) E te gli avvicina l'uno all'altro, quasi in legno solo, e tiengli in mano uniti.

(יז) וְנִסְמֵי רוּחִי בְכֶם וְחַיִּיתֶם וְתָנַחְתִּי אֹתְכֶם עַל-
אֲדָמְתְּכֶם וְיָדַעְתֶּם כִּי אֲנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי וְעָשִׂיתִי
נְאֻמֵי יְהוָה:

בקצת מקומות מוסיפין

(טו) וַיְהִי דְבַר יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר: (טז) וְאָתָּה בְּיַדְּךָ
קַח לָךְ עֵץ אֶחָד וּכְתֹב עָלָיו לַיהוּדָה וְלִבְנֵי
יִשְׂרָאֵל חֵבְרוֹ וְלִקְחַת עֵץ אֶחָד וּכְתֹב עָלָיו לְיוֹסֵף עֵץ
אֶפְרַיִם וְכָל־בֵּית יִשְׂרָאֵל חֵבְרוֹ: (יז) וְקָרַב אֹתָם אֶחָד
אֶל־אֶחָד לֵךְ לְעֵץ אֶחָד וְהָיוּ לְאֶחָדִים בְּיָדְךָ: